

залувены отъ войската на Мацка, когото съ телескопъ бѣше
различи на конь въ позлатена униформа.

ГЛАВА 63.

Отмъщеніе

Мацко като почака напразно Кацарида, разумѣ че мо-
мъкътъ свари за да подаде условенъ знакъ, но че или е
былъ убитъ или е былъ олувенъ плѣнникъ.

Бѣше пладне и еще не са рѣшаваше да нападне.

Хората, които имаше подъ командата си Тодоръ Три-
пани, държохъ върха на хълма. Тѣ са бѣхъ оградилъ съ
окопъ, който ги бранѣше отъ сѣко нападеніе. Сичкитѣ бѣхъ
сто и тридесетъ души. Тѣ наченахъ да гърмѣтъ съ единъ
малакъ топъ върху Мацковата войска.

Мацко, който предвождаше четиристотинъ и осемдесетъ
душы, облеченъ въ военната си униформа, на която блѣстѣхъ
двѣ златы декорациѣ, бѣше разредилъ четирытѣ си роты и
залувилъ полѣтъ на хълма. Той чакаше еще Кацарида, за
да заповѣда общо нападеніе. Но шесть часа вече са намѣр-
ваше тамъ подъ непрестанныя огнь на Трипановытѣ хора,
безъ да са появи пріятельтъ му. Мацко гледаше че приближа-
ва вечерь, и знаеше че щомъ мръкне Трипани съ хората си
щѣше да избѣгне. Той рѣши слѣдователно да го нападне.

Той призова двама офицери и имъ рече:

— Слѣдствіето на сраженіето е неизвѣстно, земетѣ
този пакетъ, той е отворенъ. Въ случай че са убиѣхъ предайте
го на полковника Джонъ Фигаро. Ако тѣлото ми не падне
въ ржцѣтъ на непріятеля пренесетѣ го въ чадра на
сѣщия лордъ.

Офицеритѣ направихъ знакъ на послушаніе; а Мацко